

*Elapsus ille supplex brassicam adorabat
Septifoliam, aut eam succosam Pandoræ
Sacrificabat Thargeliis, anteaquam pharmacum biberet.*

Quin & per eandem sacramenta concepta & prælitata fuisse, non uno, si seria sunt, quæ recenset, probat exemplo πολυμαθέστατος, Casauboni eulogio, Athenæus Deipnosoph. lib. 9. p. 370. lit. B. ubi Ananius per brassicam jurat amico, eum se maximè diligere, Verba ejus hæc sunt: Σε πολλῶν ἀνθρώπων ἐγὼ φιλέω μάλιστα, καὶ μὰ τὴν κράμβην. Mox prodit Teleclides in Prætoribus, qui καὶ μὰ τὰς κράμβας: porro Epicharmus, qui ἐν γὰρ καὶ θαλάσσει, καὶ μὰ τὴν κράμβαν, in terra & mari per brassicam hoc assevero: & tandem Eupolis in Baptis, qui καὶ μὰ τὴν κράμβην, dixit. Sed si loqui brassica potuisset, procul dubio se Dei esse clamasset, non Deum, & indignata fuisset, eum sibi tribuī honorem, qui sui esset satoris, feminatoris, educatoris, altoris. Nos merito miramur multiplices variasque vires, quas uni herbæ indidit optimus Deus, nō colimus: magnificimus, non adoramus. Ut enim hoc blasphemum est & impium, sic admiratione dignum, multas dari in unâ herba vires, plures existere in uno horto herbas, nec pauciores in uno mundo hortos esse. Laudari vel eo nomine in primis horti academici merentur: quæ enim alibi non nisi sparsim, ibi unâ reperies. In illorū verò numero est Jenensis noster anno 1632. erectus: Messanensis an. 1628 extructus: Lipsiensis mandatu Electoris Augusti anno 1580 erectus: Patavinus anno 1540 extructus: Pisanus in æmulationem illius anno 1547 erectus: Lugdunensis ex Batavis, & Monspe-liensis: qui tamen omnes, ut habet Vir omni encomio major Dominus Guernerus Rolfincius, cui præter summā venerationem & obsequia, animam quoque debemus, aur. præfat. ad Lib. de purgant. Vegetab. fascis submittunt horto Parisiensi, qui sub auspiciis Henrici IV. Galliarum Regis in urbe extructus erat, sed quod pomœria excederet hortus, arbitrato Ludovici XIII. Regis Christianissimi, consultore judiciofissimo Amando Richelieu, ex urbe in suburbium migrabat, plus quam bis mille plantarum proventu celebris.

§. XX.

Atque ita usum quoque medicum, ut nostrum quidem institutum ferebat, absolvimus: restat nunc alius, qui si nō superat, æquare tamen